

Fjarðafestivalurin 2008

Vælkomin á fjarðafestival

Nú summarið er farið at halla, og flestu summarstevnur og festivalar eru farnar aftur um bak, so kemur Fjarðafestivalurin sum ein sera væl hóskandi endi uppá tey ymisku tiltøkini, sum hava verið í summar.

Fyri nøkrum árum síðan vóru ein hópur av festivalum runt um í landinum, men av ymiskum orsøkum er fjarðað nógv burturav, so nú eru bert Summarfestivalurin og Fjarðafestivalin eftir.

Gestir, sum hava vitjað hendan vegin, undrast ofta yvir, hvussu

fjølbroytt okkara sangmentan er, og hvussu óførir føroyingar eru at syngja. Hetta er galdandi, bæði tá talan er um kór- og veitslusang.

Seinnu árinu hevur sangur og tónleikur veruliga blómað her á landi. Ungar sangrøddir trína fram á pallin og kunnu gera seg galdandi, ikki bert her heima, men sanniliga eisini úti í stóru verð. Ein festivalur hevur mangan verið ein lopfjøl hjá ungum tónleikarum og ein góður móguleiki at víst fram sín dugnaskap.

Fjarðafestivalurin hevur nú nøkur ár á baki. Hvørt ár hevur eydnast tykkum at fáa sett saman eina rættuliga fjølbroytta skrá, soleiðis at tað hevur verið nakað fyri øll. Skráin í ár er einki undantak.

Kommunan fegnast um, at tað aftur í ár hevur eydnast fyrireikarunum at fáa stáplað eitt so stórt tiltak upp á beinini, og vóna vit, at tiltakið eydnast væl og at hetta verður væl vitjað.

At fyriskipa eitt slíkt tiltak krevur nógva tíð og orku, og eiga fyrireikararnir stóra tøkk og stórt rós uppiborið fyri hetta.

Eg vil fegin vegna Runavíkar kommunu bjóða øllum gestum hjartaliga vælkomnum á vitjan í Skálafirði, har Keldan enn einaferð er karmur um ársins Fjarðafestival.

Hans Jacob Lamhauge
Borgarstjóri

Fastur fúsur

Heini Lützen hevur verið fastur fúsur á Fjarða Festivalinum, hann hevur enntá spælt á festivalinum hvørja ferð hann hevur verið, og boðar tað frá, at fólkið dámar at hoyra hann. Við sær á Fjarða Festivalin hevur Heini Lützen, Jónsvein Heinesen (keyboards), Gunnar Guttusen (trummur), Sven Aage Drewsen (bass), Arni Zachariassen (gittar) og Malan Lützen syngur kór

FJARÐA FESTIVALUR 08

Eiríkur í Jákupsstovu
eij@sosialurin.fo

Heine Lützen hevur verið við á Fjarða Festivalinum, á hvørjum sinni síðani festivalurin byrjaði í 2003. Hann er vorðin 43 ára gamal, og hevur verið kendur í andaliga tónleikaumhvørvinum í meira enn 20 ár. Fyrstu ferð hann spældi gittara, var hann tíggu ára gamal og hevur spælt alment í 23 ár nú. Fyrsta ferðin føroyingar byrjaðu at kenna røddina hjá Heina Lützen, var av útgávu, sum bólkurin Samsint kom við. Men í dag er hann nokk mest kendur fyri at syngja sálmar. Hetta hevur hann til dømis gjørt við sálmarnar, nærri mín Gud til tín og Føgur er foldin.

Tónleikurin

- Tónleikurin eg spæli, strekkir seg heilt frá stillum kontri, til tungan rokk. Tónleikurin fyllir rættiliga

nógv í mínum lívið, og eg spæli fleiri ferðir um vikuna, sigur Heini Lützen.

Heini Lützen er mest kendur fyri at spæla tónleik hjá øðrum, men hann skrivur eisini bæði tekstir og lög sjálvur. Tó mest tekstir til lög hjá øðrum.

- Sum oftast snúgva tekstir seg um mín trúgv, mín longsul og sum eg síggi tingini áttu at verið.

Hann hevur gjøgnum lívið verið við á eini ørgrynna av útgávum, sum eru sera fjølbroyttar.

- Tónleikurin hevur eina ótrúliga styrki í at hann, bæði saman við teksti, og uttan, kann tala til kenslurnar, til hjartað á menniskjum, greiðir Heini Lützen frá um styrkini í tónleikinum hann spælir.

Popputtur rokkur

Við sær á Fjarða Festivalin hevur Heini Lützen, Jónsvein Heinesen (keyboards), Gunnar Guttusen (trummur), Sven Aage Drewsen

- Tónleikurin hevur eina ótrúliga styrki í at hann, bæði saman við teksti, og uttan, kann tala til kenslurnar, til hjartað á menniskjum, greiðir Heini Lützen frá

(bass), Arni Zachariassen (gittar) og Malan Lützen syngur kór.

Á festivalinum, fara Heine og bólkurin mest at spæla popputtan rokk, samstundis sum teir helst eisini fara at spæla onkran av sálmunum Heine er vorðin so

kendur fyri.

Heini Lützen hevur sum solistur, fyrr givið tvær fløgur út og tann triðja er á veg. Av solofløgnum kenna fólk nokk serliga nakrar av sálmunum og sangin, vit vóru orsök.